

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Pospíšila a soudců Zuzany Bystrické a Mariana Kokeše v právní věci

žalobce: **M. Č.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2023, č. j. JMK 97622/2023, sp. zn. S-JMK 179060/2022/OD/Zo

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vyškov ze dne 17. 10. 2022, č. j. MV 52922/2022 OD/24 Šá, o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení záznamů bodů v jeho evidenční kartě řidiče dle § 123f odst. 3

zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. V první řadě namítl, že žalovaný nerespektoval uplatněné odvolací důvody a ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalobce k odvolání přiložil rozhodnutí různých správních orgánů v typově shodných věcech. Z nich je zcela zřejmé, že běžnou a ustálenou praxí je i posuzování jednotlivých podkladů – rozhodnutí v blokových řízeních – z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů. Způsobilostí jednotlivých podkladů se správní orgán zabývá na základě odvolání, v němž odvolatel požaduje provedení takového posouzení a na možnou nezpůsobilost podkladů pro rozhodnutí upozorňuje. Dle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Krajských úřadů je coby odvolacích orgánů pouze třináct, proto by při rozhodování shodných věcí měla ustálená či alespoň obdobná praxe měla existovat i mezi nimi. V českém právním řádu neplatí zvykové či precedenční právo, zásada legitimního očekávání je však *de facto* zavádí. Rozhoduje-li správní orgán určitým způsobem, je v rozporu s rovností účastníků před zákonem, pokud tentýž správní orgán v jiné místní působnosti rozhoduje a postupuje zcela odlišně.
3. Žalobce dále konstatoval, že v odvolání napadal jednotlivé podklady pro jejich nezpůsobilost pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k tomu uvedl, že tyto podklady posuzovat nemůže. Jedinými důkazy jsou podle něj oznámení od věcně příslušných oddělení policie o spáchání přestupku a vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení však nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, jehož se týká, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Blokové řízení je velmi specifické, toto konstatování však nemůže omluvit nedostatky, které z hlediska zákonných požadavků nese rozhodnutí v něm vydané. V této souvislosti žalobce odkázal jak na rozhodnutí v blokových řízeních, jež dle rozsudku Nejvyššího správního soudu („NSS“) nesplňují dostatečnou individualizaci skutku, tak na rozhodnutí vydané v blokovém řízení, které zákonné požadavky naplnilo. Z toho je patrné, že i v blokovém řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se zákonem tak, aby bylo zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo dojít k jeho spáchání, dle jakého ustanovení zákona byl kvalifikován, a jaká zákonná povinnost byla porušena. Z rozhodnutí by též měly být patrné údaje o osobě přestupce. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a se správností rozhodnutí, je naprosto nesprávný. Za správnost rozhodnutí správního orgánu nemůže odpovídat přestupce. Současně po přestupci není možné vyžadovat takovou znalost práva, aby mohl posoudit správnost rozhodnutí a upozornit na případnou nesprávnost.
4. Žalobce dále poukázal na rozhodnutí odvolacích policejních orgánů zabývajících se náležitostmi a vadami příkazových bloků, jakož i na některé typy nezpůsobilých podkladových rozhodnutí. Nedodržení taxativně stanovených požadavků (např. uvedení formy zavinění v případě fyzické nepodnikající osoby) je porušením zákona. V situaci porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nepostačuje popis přestupku ve formátu „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla a ne coby spolujezdec. Co se týče popisu místa a doby

spáchání přestupku, mělo by na jeho základě být možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci, neboť v takovém případě by měl být přestupce trestán podle zákona o přestupcích a nikoli podle zákona o silničním provozu. Údaje v rozhodnutí by též měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby byly zřejmé okolnosti daného přestupku a aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno.

5. Dále žalobce vytkl nedostatky pokutových bloků, které byly v nyní projednávané věci podkladem pro rozhodnutí správních orgánů.
6. Konkrétně u pokutového bloku ze dne 11. 6. 2022 namítl, že v kolonce č. 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Vlivem zápisu není jednoznačné označení měsíce, kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Na základě údajů o místě spáchání přestupku pak nelze toto místo přesně stanovit. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani její propojení s právně kvalifikovanou zákonnou povinností. V kolonce č. 6 je uvedena pouze zkratkovitá právní kvalifikace přestupkového jednání. Jednoznačně je specifikován pouze paragraf konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli. To znemožňuje též posouzení oprávněnosti uložené sankce. Údaje v kolonce jsou uvedeny vágně, neodborně a částečně nečitelně.
7. Co se týče pokutového bloku ze dne 16. 3. 2022, není v příslušných kolonkách přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné, rodné číslo a datum narození je uvedeno nepřesně. Dostačující není ani ověření totožnosti. Není přesně zjištěna a kompletně uvedena doba spáchání přestupku. Jednoznačně stanoveno není ani místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, stejně jako název ulice. Vadný je i popis přestupkového jednání. Právní kvalifikace porušení povinnosti je zapsána zkratkovitě, není zřejmé, o jakou konkrétní právní normu se jedná. Ze zápisu plyne porušení § 18, bod či písmeno však již uvedeno není. Zkratkovitá je též právní kvalifikace přestupkového jednání. Opět je uveden pouze paragraf, nikoli již bližší specifikace normy. To znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Údaje jsou zapsány vágně, neodborně a částečně nečitelně. Přezkoumatelným způsobem není uvedena ani forma zavinění. Zcela zřetelná není ani výše uložené sankce, nelze ověřit, zda její číselné vyjádření koresponduje s vyjádřením slovním. Není patrné ani místo, kde bylo rozhodnutí vydáno. Nejasné jsou i údaje o oprávněné osobě, včetně jejího podpisu. Datum vyhotovení rozhodnutí a jeho převzetí účastníkem je nepřezkoumatelné. Podpis účastníka není zřetelný.
8. Pokud jde o pokutový blok ze dne 10. 12. 2019, je jeho kopie prakticky nečitelná. Údaje v něm uvedené tudíž nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty.
9. Předmětné pokutové bloky tedy nebyly pro záznam bodů způsobilé, neboť přestupky v nich nejsou vymezeny jako konkrétní a individualizovaná jednání. Tento nedostatek přitom nelze zhojit ani přípustností strohých a zkratkovitých formulací. Bez důvodných pochybností tak není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla v blokovém řízení uložena pokuta.
10. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Ve vyjádření k žalobě ze dne 5. 9. 2023 žalovaný poukázal na její zjevnou šablonovitost. Ohledně věci samé pak použil shodnou argumentační linii jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

12. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí městského úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
13. Soud považuje za nezbytné, aby v první řadě nastínil závěry plynoucí ohledně problematiky bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. zákona o silničním provozu) z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz).
14. Podle rozsudku NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).
15. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, kasační soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.
16. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, pak NSS tyto úvahy upřesnil ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení policie o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Jinak řečeno, správní orgán musí obstarat další podklady prokazující skutečnosti uvedené v oznámení jen tehdy, pokud řidič v námitkovém řízení konkrétně zpochybní oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvede, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. též např. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44). V rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, k tomu NSS dodal, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů může správní orgán vyhodnotit paušální, typizované námitky, uplatňované

šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, jako *a priori* nevěrohodné a není povinen si v takové situaci vyžadovat originály pokutových bloků.

17. Z rozsudku NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. *„Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...]. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“* Současně NSS zdůraznil, že *„[ř]ízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenabrazuje.“*
18. K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; i ta ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení. Zde nutno podotknout, že kasační soud logicky nemohl brát v úvahu § 101 posléze přijatého zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
19. Na základě tohoto závěru NSS v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.
20. Již tento samotný souhrn judikatury dává ve spojení s konkrétními okolnostmi nyní souzené věci odpovědi na řadu tvrzení vznesených v žalobě.
21. Není zejména pravdou, že by městský úřad vycházel pouze z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Jak vyplynulo ze správního spisu, na oznámení městského úřadu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 17. 6. 2022 zareagoval žalobce tím, že dne 27. 6. 2022 podal paušálně námitky proti všem provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče. Současně navrhl, aby správní orgán shromáždil všechny způsobilé podklady. Městský úřad k jednotlivým oznámením o uložení pokuty od policie vyžádal a posléze též obdržel stejnopisy relevantních příkazových bloků. V podání ze dne 11. 10. 2022 se žalobce vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Obsahem tohoto podání byly citace z rozhodnutí jiných správních orgánů a obecné formulace o náležitostech podkladových rozhodnutí *in concreto* nesměřující vůči některému ze shromážděných příkazových bloků. Jedinou výjimkou byl v tomto ohledu příkazový blok ze dne 10. 12. 2019, u něhož žalobce výslovně poukázal na jeho nečitelnost. Městský úřad posléze rozhodnutím ze dne 17. 10. 2022 námitky žalobce zamítl a potvrdil všechny specifikované provedené záznamy bodů. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal dne 6. 11. 2022 blanketní odvolání, které k výzvě městského úřadu doplnil podáním ze dne 5. 12. 2022 obsahově podobným později podané žalobě s řadou citací z rozhodnutí jiných správních orgánů a rozsudků NSS. V tomto podání zopakoval námitky proti příkazovému bloku ze dne 10. 12. 2019 a dále poprvé konkrétně poukázal na nedostatky příkazových

bloků ze dne 16. 3. 2022 a 11. 6. 2022. Odvolání žalovaný zamítl nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 6. 2023.

22. Soud shledal, že městský úřad shromážděné podklady vzájemně porovnal z hlediska jejich formy i obsahu a svoje zjištění vtělil do odůvodnění rozhodnutí. Tak učinil způsobem souladným se zákonem. Posléze uplatněným odvolacím námitkám pak odpovídá odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, který uzavřel, že všechny zkoumané příkazové bloky obsahují veškeré zákonem požadované náležitosti včetně řádně vyplněných popisů jednání. Podrobně se pak žalovaný věnoval i odvolacím námitkám poukazujícím na konkrétní nedostatky příkazových bloků ze dne 10. 12. 2019, 16. 3. 2022 a 11. 6. 2022. Žalovaný se zabýval všemi odvolacími důvody.
23. Žalovanému tedy nelze vytýkat nerespektování odvolacích důvodů. Správní orgány též nemohly ignorovat „*předložené důkazní prostředky*“ spočívající v rozhodnutích jiných správních orgánů v typově obdobných záležitostech, neboť žalobce žádné takové důkazní prostředky ve správním řízení nedoložil. Na rozhodovací činnost jiných správních orgánů toliko poukazoval a z těchto rozhodnutí citoval (viz shora). Na námitky vedené tímto směrem pak žalovaný výslovně reagoval ve třetím odstavci na straně 7 svého rozhodnutí.
24. Jestliže pak taková „typově obdobná“ rozhodnutí jiných správních orgánů žalobce doložil a poukazoval na ně v řízení před soudem, nutno uvést, že tímto způsobem v zásadě nemohl prokázat, že by žalovaný rozhodl v jeho věci v rozporu s ustálenou, jednotnou a dlouhodobou činností orgánů veřejné správy, a to jak vzhledem k pravděpodobným skutkovým odlišnostem, ale zejména kvůli řádově odlišnému počtu rozhodnutí každoročně vydávaných správními orgány v dané agendě. Žalobcem odkazované jednotky rozhodnutí jiných správních orgánů tak neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by žalobci zakládala legitimní očekávání ve vztahu k nyní projednávanému případu. Teoreticky by tato rozhodnutí mohla prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady, popř. správními orgány prvního stupně, nejednotnost, kterou je vhodné odstranit (k tomu srov. též rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2017, č. j. 7 As 87/2017-39). K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva jsou přitom povolány správní soudy a mezi nimi především Nejvyšší správní soud. Z jeho judikatury zdejší soud vycházel (viz shrnutí výše). V řízení o žalobě tudíž nevznikla potřeba blíže se zabývat rozhodnutími jiných správních orgánů doloženými žalobcem. Z tohoto důvodu jimi tedy soud nedokazoval.
25. Navíc, dle žalobce mělo z předložených rozhodnutí jiných správních orgánů zejména vyplývat, že běžnou praxí odvolacího orgánu je i posuzování jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů. Tak přitom městský úřad i žalovaný v nyní projednávané věci postupovali. Oba správní orgány se zcela v souladu s citovanou judikaturou zabývaly na základě námitek žalobce způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty pro záznam bodů do registru řidičů, nikoli však již jejich správností (nutno uvést, že vzhledem k obecnosti uplatněných námitek se městský úřad, s výjimkou konkrétně napadeného příkazového bloku ze dne 10. 12. 2019, náležitostmi podkladových rozhodnutí zabýval nad rámec nezbytného). Není tedy pravdivé žalobní tvrzení, že tak nečinily, čímž měly postupovat v rozporu s ustálenou praxí jiných správních orgánů a porušit tak zásadu legitimního očekávání.
26. Soud dále ověřil, že všechna žalobcem namítaná oznámení policie o uložení pokuty odpovídají předloženým příkazovým blokům. Tato rozhodnutí vydaná v příkazních

řízení na místě pak obsahují všechny zákonem požadované náležitosti (srov. § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.) a jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Všechny příkazové bloky jsou vyplněny čitelně (poněkud hůře, ale stále ještě dostatečně čitelným je i příkazový blok ze dne 10. 12. 2019) a srozumitelně, osoba přestupce je v každém z nich přesně identifikována (jménem, příjmením, datem narození, adresou místa trvalého pobytu; je označen občanský, popř. i řidičský průkaz, jímž došlo k ověření totožnosti), spáchaná přestupková jednání jsou popsána stručným, avšak zároveň jednoznačným a individualizovaným způsobem, a to jak uvedením skutkových okolností (včetně dostatečně přesného označení místa spáchání přestupku a času jeho spáchání s přesností na minuty), tak odkazem na související konkrétní ustanovení zákona (s jednou výjimkou – viz níže). Na všech blocích je zcela jasně stanovena též výše sankce vyjádřená shodně čísly i slovy. Nezpochybnitelným způsobem je vyznačeno i datum a místo vydání rozhodnutí, jakož i datum jeho převzetí žalobcem. Zřetelně a dostatečně je vždy označena (služebním číslem a příjmením, popř. i hodnotí a jménem) a podepsána i oprávněná úřední osoba. Všechny bloky jsou podepsány žalobcem.

27. I v žalobě žalobce v první řadě na jím uváděných a dokladovaných příkladech spíše znázorňoval, jaká by měla či neměla být zákonná praxe. Zároveň ovšem připojil i konkrétní výtky vůči pokutovým blokům ze dne 10. 12. 2019, 16. 3. 2022 a 11. 6. 2022, jež byly podkladem nyní napadených rozhodnutí správních orgánů.
28. Jak uvedeno již výše, ze správního spisu vyplynulo, že městský úřad si po vznesení námitek žalobce vyžádal kopie příslušných pokutových bloků. Pokud jde o blok na pokutu na místě nezaplacenou č. **B 1446280** týkající se žalobcova jednání dne 10. 12. 2019, je pravdou, že text je, zejména v kolonce „5. Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“, poněkud hůře čitelný, to však nikoli v takové míře, že by to mělo za následek jeho nezpůsobilost coby podkladu pro záznam bodů. Lze poměrně snadno ověřit, že obsah bloku plně odpovídá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 11. 12. 2019, č. j. KRPJ-132984-2/PŘ-2019-161006-CHA, které městský úřad obdržel od Policie České republiky, dopravního inspektorátu územního odboru Třebíč. Dle tohoto bloku byla pokuta ve výši 500 Kč uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ V kolonce „5. Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“ je uvedeno: „10. 12. 2019 v 09:33 hod., sil. I/23 odpočívadlo Vladislav. § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb. řidič během jízdy nebyl připoután bezp. pásem. LP nevlastní. RZ X“. Z přeškrtnutí slova „úmysl“ v kolonce 7. je pak zřejmé, že policie dospěla k závěru o nedbalostní formě zavinění.
29. Co se týče bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. **R 2402042** týkajícího se žalobcova jednání dne 16. 3. 2022 nutno konstatovat, že žalobní námitky se zcela míjejí s jeho skutečným obsahem. Kolonky jsou vyplněny tiskacím písmem, údaje v bloku jsou ve všech ohledech velmi dobře čitelné a obsahově plně dostačující. Osoba přestupce (žalobce) je jednoznačně identifikována jménem, příjmením, datem narození a adresou trvalého pobytu; její totožnost je ověřena dle občanského průkazu. Pokud jde o kolonku „5. Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“, je v ní přesně a jasně určena doba spáchání přestupku („16. 3. 2022, 15:00 HOD.“). Stejně tak je jednoznačně vymezeno místo spáchání přestupku („HRADEC KRÁLOVÉ, VÍTA NEJEDLÉHO X GOČÁRŮV OKRUH“), jak vidno, název obce i ulice je uveden plně, nikoli tedy „v nesrozumitelné zkratce“, jak tvrdil žalobce. Stručně, ale výstižně, je popsána i podstata žalobcova deliktního jednání („JÍZDA NA SIGNÁL S ČERVENÝM SVĚTLEM „STŮJ““), a sděleno, jaké ustanovení právního předpisu bylo porušeno [„§ 70/2a) Z. Č. 361/2000 Sb.“]. Toto ustanovení je přitom specifikováno

dostatečně jasným a úplným způsobem (v této souvislosti nutno podotknout, že se vůbec nejednalo o „porušení § 18“, jak žalobce uvedl v žalobě). Stejně tak je obстоjným způsobem v kolonce 6. označena i právní kvalifikace přestupku („§ 125c /1 f 5 zák. č. 361/2000 S., ve znění p. p.“). Z přeškrtnutí slova „úmysl“ v kolonce 7. je pak zřejmé, že policie dospěla k závěru o nedbalostní formě zavinění. Není též zcela patrné, v čem žalobce shledává nezřetelnost výše uložené sankce, je-li v kolonce 8. celková výše uložené pokuty označena „-500- Kč, slovy -PĚTSET- Kč“. Jednoznačně bylo zaznamenáno místo vydání bloku („HRADEC KRÁLOVÉ“), dostatečně byla označena též oprávněná úřední osoba, jejíž podpis blok obsahuje („prap. J. X“). Zcela zřetelná jsou pak totožná data vyhotovení rozhodnutí a jeho převzetí obviněným (16. 3. 2022). Blok obsahuje podpis obviněného (žalobce).

30. Ve vztahu k bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. I 0926384 týkajícímu se žalobcova jednání dne 11. 6. 2022, lze dát žalobci částečně za pravdu v tom, že v kolonce „5. Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“ je hůře čitelné označení měsíce, v němž byl přestupek spáchán. Jak k tomu však správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, lze předmětný měsíc (červen) lehce odvodit z kolonek 10. a 12. bloku. Danému údaji odpovídá též informace o datu spáchání přestupku v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 13. 6. 2022, č. j. MP-06468/13D-22, které městský úřad obdržel od Městské policie Brno. V kolonce 5. je dále dostatečně uvedeno místo spáchání přestupku [„Brno, ul. Rokytova (údolíček)“], z čehož lze jednoznačně určit, že k přestupku došlo poblíž místa křížení ulic Rokytova a Údolíček. Stručně, ale výstižně, je za použití předtištěného textu popsána i podstata žalobcova deliktního jednání („Překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci v km/h. Rychlost stanovená 50 naměřená 78 po odečtu 75“). Skutek žalobce je popsán dostatečně konkrétně, a to navíc podrobnějším způsobem, který jako souladný se zákonem shledal i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Popis skutku obsahuje všechny okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupku – je uveden údaj značící možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj ukazující rychlost naměřenou žalobci, i údaj značící rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení. Je však pravdou, že blok postrádá uvedení, jaké ustanovení právního předpisu bylo porušeno (§ 18 odst. 4 zákona o silničním provozu). Tento nedostatek však nemá vliv na způsobilost bloku pro záznam bodů. V tomto ohledu je totiž vzhledem k možné místní úpravě nejvyšší povolené rychlosti a s ohledem na znění aplikované skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu [„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více.“] klíčová spíše specifikace skutečně stanovené a naměřené rychlosti. Jinak řečeno, chybějící odkaz na § 18 zákona o silničním provozu sice způsobuje vadu předmětného bloku, nikoli však takovou vadu, která by ve smyslu shora citované judikatury NSS měla za následek nezpůsobilost tohoto bloku pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že v kolonce 6. je obstojným a čitelným způsobem označena právní kvalifikace spáchaného přestupku („§ 125c/1f bod 3 zák. č. 361/2000 S., ve znění p. p.“), je zřejmé, že městský úřad mohl na základě oznámení a podkladového rozhodnutí bezpečně ztotožnit žalobcem spáchaný přestupek s obsahem přílohy zákona o silničním provozu *Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání* a zaznamenat na žalobcově kartě řidiče příslušný počet bodů.
31. K paušálním námitkám žalobce tak lze shrnout, že v příkazových blocích shromážděných městským úřadem jsou dostatečným a jednoznačným způsobem, a to zejména s ohledem na povahu předmětných přestupků, specifikována data a místa jejich spáchání, názvy obcí

a ulic nejsou ani v jednom případě zkomoleny. Popisy skutků jsou pro účely příkazního řízení na místě zcela postačující. Jsou sice stručné, ale výstižně a jednoznačně popisují okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupků, a to plně v souladu se zněním zákonem stanovených skutkových podstat. Všechny bloky (s jednou výjimkou) také obsahují zcela srozumitelné a pochopitelné vymezení použité právní kvalifikace. Z žádného bloku též nevystává apriorní pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž ten který blok vydal, či o veřejné přístupnosti míst, na nichž došlo ke spáchání přestupků, i v těchto ohledech jsou úvahy žalobce zcela formalistní a ryze spekulativní. Ostatně žalobce v průběhu řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem plausibilně netvrdil, že by se toho kterého jednání nedopustil, a brojil toliko do formálních náležitostí podkladových rozhodnutí.

32. Soud se tedy ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných příkazových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce (městský úřad tak ve prospěch žalobce činil i nad rámec nezbytného).

V. Závěr a náklady řízení

33. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
35. K věci ještě nutno dodat, že již v usnesení ze dne 11. 9. 2023 (č. l. 71) o přiznání odkladného účinku žalobě soud avizoval, že věc bude vhodné projednat *ad hoc* přednostně dle § 56 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s., pročež tak učinil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nabytím právní moci tohoto rozsudku pozbývá účinků usnesení ze dne 11. 9. 2023, č. j. 55 A 13/2023-71, jímž Krajský soud v Brně přiznal žalobě odkladný účinek.

Brno 31. října 2023

Petr Pospíšil v. r.
předseda senátu